

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/162/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219204619
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7219204619.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu A. B. C., nar. XX.X.XXXX, D., A. XXXX/XX, zast.: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, proti žalovanému Poľovnícke združenie Rakovec, Rastislavova 110, Košice, IČO: 50 890 859, zast.: JUDr. JCLic. E. A., F., s.r.o., Košice, Južná trieda 28, o neplatnosť členskej schôdze Poľovníckeho združenia Rakovec, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 37C/31/2019-267 zo 7. februára 2022, Okresného súdu Košice II

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalobu zamietla a žalovanému priznal právo voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému určenia neplatnosti členskej schôdze Poľovníckeho združenia Rakovec, konanej 24.4.2019 a na nej prijatých uznesení.

2.2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že je členom Poľovníckeho združenia Rakovec (ďalej len PZ Rakovec), že 10.4.2019 obdržal pozvánku na výročnú schôdzu PZ Rakovec, ktorá sa mala uskutočniť 24.4.2019. Žalobca sa na tejto schôdzi zúčastnil a namietal, že na schôdzi boli osoby, ktoré neboli členmi PZ Rakovec, že osoba G. H. I. nebola oprávnená jednať za výbor PZ Rakovec a následne výbor PZ Rakovec nemal právo zvoliť schôdzu, že údajnú úhradu členského G. H. I. a G. J. J. do pokladne PZ Rakovec bola vykonaná do vymyslenej a fiktívnej pokladne pod správou G. I., že na schôdzi boli prijaté uznesenia, ktoré podľa jeho vedomostí sú v rozpore so zákonom a stanovami PZ Rakovec a že na schôdzi neboli riadne pozvaní všetci členovia PZ Rakovec v súlade so stanovami PZ Rakovec.

2.3. Žalovaný sa podaním zo 16.7.2020 k žalobe vyjadril tak, že navrhol žalobu zamietnuť a žalovanému priznať trovy konania. Poprel všetky skutočnosti žalobcu ohľadne neplatnosti členskej schôdze PZ Rakovec, ako aj všetky tvrdenia žalobcu ohľadne neplatnosti uznesení, ktoré na členskej schôdzi boli prijaté. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2Co/166/2019. Uviedol, že v prípade žaloby sa žalobca domáha, aby súd určil, že uznesenia členskej schôdze sú neplatné, určenie žalobcom uvedenej právnej skutočnosti nevyplýva z osobitného právneho predpisu, preto je potrebné, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Možnosť domáhať sa určenia právnej skutočnosti, t. j. neplatnosti uznesení prijatých na členskej schôdzi poľovníckeho združenia tak, ako žalobca žiada, nevyplýva z Občianskeho zákonníka ani zák. č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve.

2.4.Žalobca podaním zo 7.12.2020 navrhol, aby súd pripustil zmenu žalobného petitu, o ktorom súd rozhodol uznesením z 5.5.2021 tak, že určil, že G. A. D., nar. X.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, I. je predseda Poľovníckeho združenia Rakovec, IČO: 50 890 859, Rastislavova 110, Košice.

2.5.Súd vec právne posúdil podľa § 60, § 137, § 228 ods.1 CSP a konštatoval, že predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je, že strany konania majú vecnú legitimitáciu, a že na požadovanom určení je naliehavý právny záujem.

2.6.Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, stačí, ak podá žalobu. Či bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitimitácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimitácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, o nedostatok pasívnej vecnej legitimitácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu SR Cdo/192/2004).

2.7.Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo, ak by sa bez určenia stalo právne postavenie žalobcu neistým.

2.8.Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacej žaloby.

2.9.V danom prípade sa žalobca podanou žalobou domáha určenia existencie práva, či právneho vzťahu nie vo vzťahu k jeho osobe, ale k inému subjektu, ktorý nie je stranou sporu. Žalobca teda nie je účastníkom právneho vzťahu, resp. práva, o ktoré v konaní ide.

2.10.Podľa názoru súdu žalobca nie je vecne legitimovaný na podanie takejto určovacej žaloby, keďže nie je možné sa domáhať predmetného určenia bez toho, aby ten, v prospech koho má byť takéto určenie urobené, nebol stranou tohto konania. V danom prípade ani nie je jasné, či žalobcom požadované určenie je vôbec sporné medzi subjektmi, ktorých sa žalobcom požadované určenie týka. V prípade, ak by súd žalobe bez účasti G. A. D. vyhovel, v podstate by sa nič nezmenilo, keďže výrok takéhoto právoplatného rozsudku by bol v zmysle § 228 CSP záväzný iba pre sporové strany, nie však pre A. D., ktorý v prípade, že by nemal záujem o to, aby sa znova stal predsedom PZ Rakovec, tak takéto rozhodnutie súdu by na veci nič nezmenilo. Skutočnosť, že výrok právoplatného rozsudku, ktorým by bolo žalobe žalobcu vyhovené, je záväzný iba pre strany sporu, neznamená nič iné, len to, že by takýto výrok nebol záväzný napríklad ani pre súd, ktorý by v inom konaní o žalobe G. A. D. s tým istým predmetom konania, proti tomu istému žalovanému, predmetnú spornú otázku mohol posúdiť úplne inak.

2.11.Z uvedeného vyplýva pre súd, že je to iba G. A. D., kto je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. K uvedenému smerovalo odporúčanie Krajského súdu v Košiciach v rozsudku z 21.12.2021 sp.zn. 2Co/31/2021, na ktoré sa žalobca odvolával pri odôvodnení svojho naliehavého právneho záujmu na predmetom určení.

2.12.Riadiac sa uvedenými úvahami, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.13.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovanému priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

3.1.Žalobca napadol rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP.

3.2.Odvolateľ poukázal na to, že súd v rozsudku konštatoval, že v prípade žalobcu nie je daný naliehavý právny záujem na určení. S uvedeným žalobca nesúhlasí. Poukázal na skutočnosť, že Okresný súd v Košiciach zamietla žaloby z dôvodu neprípustnosti v zmysle CSP, nakoľko na podanie takejto žaloby neopravňuje žalobcu žiadny osobitný hmotnoprávny predpis. Z uvedeného dôvodu došlo v tomto smere k úprave petitu, aby nedošlo k zamietnutiu žaloby z procesného hľadiska. Žalobca má za to, že nakoľko nemá k dispozícii žiadny iný právny prostriedok na ochranu svojho práva, iný typ žaloby súd nepripúšťa, výrokom o určení, že G. A. D. je predseda žalovaného, by postavenie žalobcu sa zmenilo, nakoľko G. A. D. by v postavení predsedu mal oprávnenia štatutárneho orgánu a cez jeho postavenie by došlo k prinavráteniu do pôvodného stavu a vytvorila by sa v právnych vzťahoch istota a takéto rozhodnutie má potrebnú intenzitu k žalobcovi, zároveň by súd v predbežnom posúdení preskúmal správnosť

napadnutých uznesení, keďže ešte ani jeden súd sa ich skúmaním nezaoberal a posúdil ich nesúlad so zákonom, stanovami a ich platnosť.

3.3. Naliehavý právny záujem je daný v tomto spore, pretože bez tohto určenia je právo žalobcu ohrozené a jeho právne postavenie neisté. V prípade zamietnutia tejto žaloby, ako aj zamietnutia žalôb v znení s petitom pred úpravou dochádza zo strany súdu k denegatio iustitiae.

3.4. Daná žaloba nevyvoláva ďalšie spory, naplňa účel určovacej žaloby a rozhodnutím súdu by sa eliminoval stav ohrozenia právneho postavenia žalobcu, vniesla by sa istota do neistých právnych vzťahov, keďže k odpovedajúcej náprave nemôže žalobca dospieť inak. Jej prostredníctvom sa vytvorí pevný základ právnych vzťahov, ktorým sa dostane odvrátenie prípadných budúcich sporov strán sporu.

3.5. Žalobca uvádza, že na nezákonnosť konania členskej schôdze upozornil príslušný okresný úrad 3.5.2019, nakoľko podľa jeho vedomostí boli prijaté uznesenia v rozpore so zákonom a stanovami PZ Rakovec.

3.6. Pri určovacích žalobách nemusí vždy ísť o právny vzťah/právo medzi žalobcom a žalovaným. Aktívne legitimovaný k žalobe na určenie môže byť aj subjekt, ktorý nie je účastníkom právneho vzťahu (práva), ak sa žalovaný právny vzťah (právo) týka priamo jeho právnej sféry aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo (prípadne nepriaznivo) ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Nesprávne posúdenie otázky naliehavého právneho záujmu v zmysle, že tento nie je daný, znamená vo svojich dôsledkoch odopretie súdnej ochrany, a teda popretie samotnej podstaty základného práva na súdnu ochranu. Vyplýva to zo skutočnosti, že súd rozhodol o žalobe bez skúmania jej podstaty.

3.7. Poukázal na skutočnosť, že samotný G. A. D. podal žalobu na ten istý súd, ktorou sa domáhal okrem posúdenia platnosti uznesenia členskej schôdze aj vyslovenia, že je predsedom združenia PZ Rakovec. V nadväznosti na vyššie uvedené je žaloba dôvodná, naliehavý právny záujem je daný a preukázaný.

3.8. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II zo 7. februára 2022 sp.zn. 37C/31/2019 a vec vrátil Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4.1. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný (č.l. 289), ktorý s dôvodmi odvolania žalobcu sa nestotožnil, nesúhlasí s nimi, lebo sú v rozpore so zákonom, skutočnosťou a tvrdeniami uvádzanými v tomto súdnom konaní.

4.2. Má za to, že súd v súdnom konaní rozhodol správne, jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Poukázal na znenie § 137 písm. d/ a písm. c/ CSP.

4.3. Súd prvej inštancie nemal žiaden dôvod zaoberať sa naliehavým právnym záujmom, ako sa dožaduje žalobca v odvolaní, nakoľko v danom prípade súd nevyhovел podanej žalobe z procesných dôvodov, takže ani nevykonal dokazovanie do hmotnej stránky veci ani sa nezaoberal hmotnoprávnymi námietkami. Skúmanie existencie naliehavého právneho záujmu je preto v tomto prípade irelevantné, nakoľko podaná žaloba je nedôvodná.

4.4. Má za to, že skutočnosť spôsobujúcu nedostatok naliehavého právneho záujmu súd riadne zdôvodnil v odôvodnení svojho rozsudku v bode 14. a 15., a teda že stranou tohto konania nie je G. D., ktorého sa požadované určenie týka.

4.5. V nadväznosti na uvedené poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/166/2019, v ktorej uviedol, že žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný, preto ak na ňom žalobca zotrváva, je potrebné žalobu zamietnuť. Rovnaký právny názor zastávajú aj iné sudy, napr. Krajský súd v Prešove, Krajský súd v Trnave.

4.6. Má za to, že žalobca neaplikoval správny druh žaloby na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov.

4.7. Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok ako vecne správny potvrdil.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení (č.l. 296) zotrval na všetkých svojich predchádzajúcich tvrdeniach uvedených v odvolaní, ako aj na navrhovanom odvolacom petite.

6. Žalovaný sa vyjadril na č.l. 303, v ktorom zotrval na svojich stanoviskách v celom rozsahu.

7. Krajský súd v Košiciach (ďalej ako odvolací súd) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods.1,2 CSP, z hľadiska uplatneného

odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods.1 písm. h/ CSP a rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo je vecne správny, na čom nič nemení ani odvolanie.

8.1.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

8.2.V danom prípade súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby je založené na správnych právnych záveroch.

9.Podľa § 387 ods.2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10.Jediným relevantným dôvodom, ktorý je potrebné skúmať vzhľadom na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby je to, či je právny záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu správny alebo nie, prípadne či sa súd prvej inštancie dopustil procesného pochybenia pred rozhodnutím o zamietnutí žaloby.

11.1.Podľa čl. 7 ods.1 základných princípov CSP súdne konanie sa zásadne začína na návrh strany sporu, pričom predmet konania určujú strany sporu postupom ustanoveným zákonom. Z obsahu tohto princípu je potrebné vyvodíť, že sporové súdne konanie o súkromnoprávných veciach je ovládané princípom dispozičným.

11.2.Pojem návrh sa rozumie ako procesný úkon sporovej strany, ktorému samotný procesný predpis priznáva procesnoprávne účinky iniciovania súdneho konania. Takýmto procesným úkonom je žaloba (§ 131 CSP).

11.3.Pod predmetom konania (predmetom sporu) je potrebné rozumieť konkrétny procesný nárok sporovej strany, ktorá iniciuje konanie, teda žalobcu. Procesný nárok tvoria vecné odôvodnenie nároku a samotná žalobná žiadosť(podrobnejšie pozri Števček M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H.Beck, 2016, str.49).

12.1.Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9).

12.2.Súd sa v konaní musí zaoberať a posudzovať vecnú legitímáciu účastníkov, tak na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného.

12.3.Kto je účastníkom konania, určuje procesné právo.

12.4.Naproti tomu vecnú legitímáciu vymedzuje výlučne právo hmotné. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného práva alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti, v skutočnosti nie je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo hmotnej povinnosti, o ktoré v konaní ide. Či ide o nedostatok vecnej legitímácie sa ukáže vždy v samostatnom konaní.

12.5.Aktívnou legitímáciou sa rozumie, také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

12.6.Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. Zn. 2Cdo 205/2009).

12.7.Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu.

12.8.Odvolací súd poukazuje tiež na rozhodnutie NS SR 3Cdo 192/2004, z ktorého cituje aj prvoinštančný súd v bode 15. odôvodnenia, s ktorým sa v celom rozsahu mutatis mutandis stotožňuje odvolací súd.

13. Žalobca v žalobe neuvádza žiadne jeho práva, ktoré mali byť konaním žalovaného porušené alebo nedodržané. Premetom konania žalobca učinil práva tretej osoby G. A. D., ktorý nie je účastníkom konania, pričom má byť rozhodované o právach tejto tretej osoby, čo je neprípustné.

14.1. Podľa § 131 CSP žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

14.2. Žaloba v subjektívnom zmysle predstavuje zložku práva na spravodlivý proces a súvisí s pojmami žalovateľnosť a vymáhateľnosť subjektívneho materiálneho práva.

14.3. Žalobca je povinný v žalobe riadne špecifikovať, individualizovať predmet sporu musí svoje skutkové tvrdenia dokázať a konkretizovať žalobný petit.

15. Procesná žiadosť (žalobný petit), podľa § 137 CSP zakotvuje pozitívnoprávne členenie súkromnoprávných žalôb. Samotným kritériom pre jednotlivé typy žalôb je v zásade samotný žalobný petit.

16.1. Podľa § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16.2. Samotný procesný predpis v citovanom ustanovení podmieňuje procesnú prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti existenciou osobitného predpisu, z ktorého musí explicitne vyplývať možnosť domáhať sa určenia konkrétnej právnej skutočnosti. Za situácie, ak podmienkou procesnej prípustnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti je existencia osobitného predpisu umožňujúceho podanie konkrétnej určovacej žaloby, je potrebné považovať za procesne neprípustnú, takú žalobu na určenie právnej skutočnosti, ktorá nemá základ v osobitnom právnom predpise.

17.1. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) CSP musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972).

17.2. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996).

17.3. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúcej k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši, t.j. odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5 Cdo 31/2011).

18.1. Žalobca v žalobe nekonkretizoval, aké jeho práva sú porušené alebo ohrozené, ako sa zmení jeho právne postavenie v súvislosti s navrhovaným žalobným petitom.

18.2. Žaloba je založená na subjektívnom tvrdení žalobcu [...rozhodnutím súdu, by sa eliminoval stav ohrozenia jeho právneho postavenia (nie je zrejmé, ako sa zmení jeho právne postavenie), vniesla by sa istota do neistých právnych vzťahov (nie je zrejmé, aká právna istota sa vnesie, do akých neistých právnych vzťahov, pozn. odv. súdu), keďže k odpovedajúcej náprave nemôže žalobca dospieť inak...], nie na objektívnom preukázaní, v čom sú žalobcove práva porušené a ako sa na základe navrhovaného petitu zmení jeho právne postavenie.

19. So zreteľom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne vo výroku o zamietnutí žaloby, rovnako aj vo výroku o trovách konania. Preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

20. Záverom odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval účelne a hospodárne, keď po zistení nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu ďalšie dokazovanie vo veci samej nevykonával.

21.1. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a 396 ods. 1 CSP.

21.2. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, preto boli úspešnému žalovanému priznané trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

22. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).